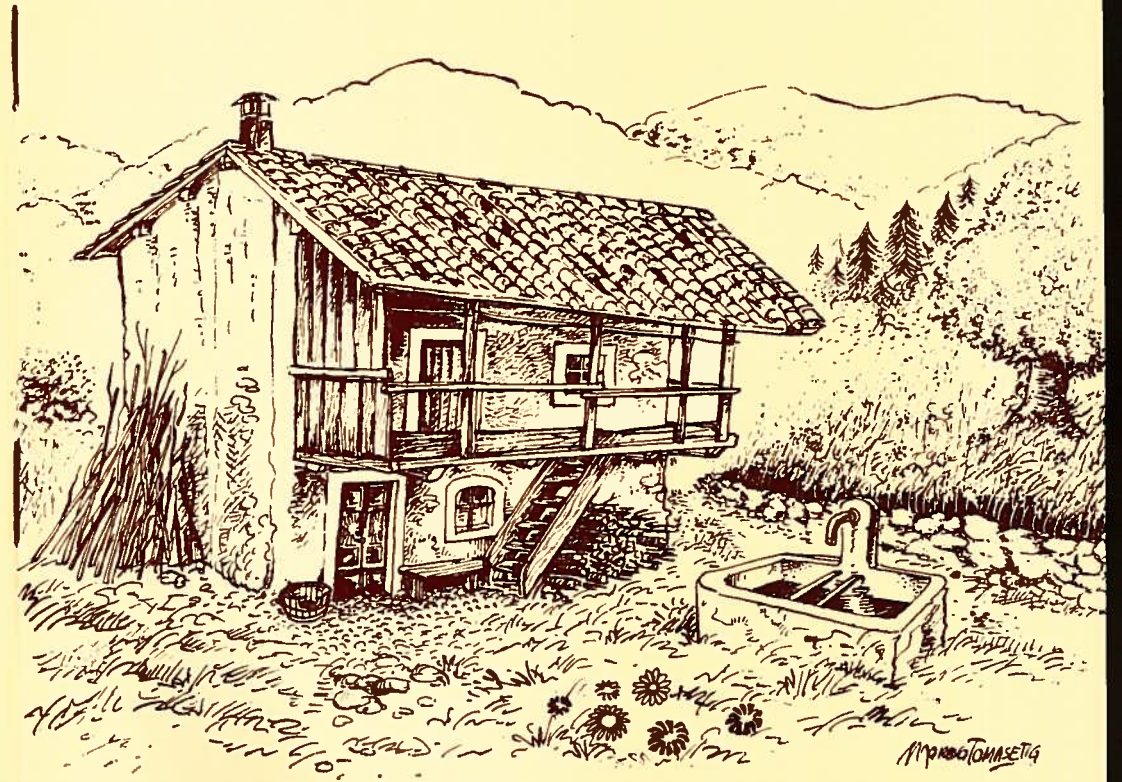

Narava an ljudje moja ljubezan

RINALDO LUSCAK

RINALDO LUSZACH
(RINALDO LUŠČAK)

Rodiu se je v Hostnem 24. januarja 1910; njega očja je biu Luigi (Vizi), mati pa Luigia (Vizja) Tomasetig iz Dreke.

Teškua sta Vizi in Vizja peljala na pri njih družino, pa vseeno sta pustila Rinaldu, njega bratru in sestri ljubezen do piesmi in muzike. Takuo Rinaldo je ratu an dobar godac, ki vsi po Nediških dolinah se še zmišjajo, pa samuo na stare lieta se je zaupu, da bi ki svojega napravu in tole njega dielo je zbrano v teli brošuri.

K. D. Rečan

NARAVA an LJUDJE MOJA LJUBEZAN

Piesmi an poezije,
ki je zluožu
Rinaldo Luscak

Liesa, junj 1982

Kar lieta so ble buj težke za naše društvo, malo starših so se dal kuražo za nam dat no roko, adan med telim je biu Rinaldo Luščak, kateremu donas naše društvo, ki je blo tudi njega društvo, gleda varnit, kar more, dobruote, ki on nam je dau.

Rinaldo je biu an tajšan človek, ki bi ne smeu bit pozabjen, an človek, ki nie želeu slavega narhujšemu sovražniku, an človek, ki je živeu za ljubezan, ljubezan med ljudmi.

Kar, na stare lieta, je paršu do skladbe, do pesmi, je imeu za sabo že težko življenje, v katerim se je ukvarju s puno stvarmi (kimetijo, kotlar, godac, i.t.d.) pa zmieram je gledu v mieru živiet in dat svojim prijateljem vse, kar je mu in kar je znu.

Nam nam je dau kuražo za se borit za naše pravice, za ohra- nit naš jizik in naš dom, in četudi nie imeu nikdar slovenske šole in malo tudi italijanske, nam je dau tele male, pa zdrave in sarčne piesmi, ki nam morejo pomagat za vse naše dielo za napri.

K. d. Rečan

Risbe : Moreno Tomasetig

Tiskarna : R. Liberale - Cividale 1982

ROJSTNI DOM

*Dom za te živim
saj tvoj jezik jaz govorim,
starši moji navadli me
spoštovati tvoje ime.*

*Če tud daleč po svjete bom,
te v srcu vedno nosil bom.
Rojstni dom, se mene zdi,
da lepšega na svetu ni!*

*Prijatli, spoštovani vi!
Vsakdor naj za svoj dom skrbi,
kdor zaničuje svoj dom,
sam sebi si zakon prelom.*

NIKDAR NE OBUPAT

*Jesen je prišla
s praznim rokam
sam Bog naj ve tuo
kako bo z nam*

*Zima nesrečna
že proti nam gre,
in nam zmrzleje
duh in srce*

*Pa, pride pomlad
nas spet oživi
iz težkega spanja
spet nas zbudi*

*Vse je že u cvetju,
use zeleni,
res krasna pomlat
use oživi.*

2.10.1973

*Dragi prijatelji
stari, mladi,
mir in ljubezen
ustvaritasi vi,
preganjata žalost,
veselje ljubita,
ne poslušajta
hudobnih ljudi,
v skupnim življenju
mirno živita
hudobna jeza,
obup naredi,
pošteno veselje
duha oživi.*

2.10.1973

*«Prijateljstvo
Rečan an usiem
drugim ... »*

Tempo di valzer
Moderato - quasi lento

V po- le-tni vro- či- ni senca me va- bi, pod

se- le- nim dre- vjem me tamkaj do- biš

1. v.

2. v.

biš- v

Ritornello dolcemente

nen- tui po- tui- vaju sladko mir- no,

cresc.

ptičke po- slušam, ve- se- lo po- jo

Res v tam

kra- ju je krasno, le- po, še v A- damovem

ritard

ra- ju le- pše ni blo.

PRI HLADNEM STUDENCU

V poletni vročini
senca me vabi,
pod zelenim drevjem
me tamkaj dobis.

Trudnost in žalost
tamkaj pozabim,
za srce tolažbo
tamkaj dobim.

V senci počivam
sladko, mirno,
ptičke poslušam,
veselo pojo.

Res v tem kraju
je krasno, lepo,
še v Adamovem raji
lepše ni blo.

Quasi lento

Ka-kor ro-ža sem cve-te-la ko sem
 pti-čka pre-pe-va-la pesmi

de-kle mla-do blo, ka-kor
 svo-je sem gla-sno.

Ka-kor pti-čka pre-pe-va-la pesmi

RITORNELLO

svo-je sem gla-sno. Nič več pe-smi

ne bom pe-la zdaj se mi sol-ti o-ko.

Bli-ža zi-ma se le-de-na pomlad za me

več ne bo več ne bo.

Je že je-sen ro-ko po-da-la mr-zli

zi-mi ne zve-sto. Tu-di jaz bom kmal' zve-

spa-la, naj ti ne sol-ti o-ko-

ZIMA

*Kakor roža sem cvetela
 ko sem dekle mlado blo,
 kakor ptička prepevala
 pesmi svoje sem glasno.*

*Neč več pesmi ne bom pela
 zdaj se mi solzi oko,
 bliža zima se ledena
 pomlad za me več ne bo.*

*Je že jesen roko podala
 mrzli zimi ne zvesto,
 tudi jaz bom kmal' zaspala
 naj ti ne solzi oko.*

1975

Solo Lento, con molta espressione

3/8
 8
 Ta - kuok' se - tlo som - - ce nam zemjo o -
 gre - va, ta - kuo naj nas gre -
 je ju - be - zen tvo - ja -

CORO

Naša sve - to - val - ka, naša be - sed -
 ni - ca, na - ša po - moč - ni - ba,
 bo - di nam, Ma - ri - ja, Ti -

ni - ca, na - ša po - moč - ni - ba,
 bo - di nam, Ma - ri - ja, Ti -

bo - di nam, Ma - ri - ja, Ti -

MATER' DOBREGA SVETA

Takuo k'svetlo sonce nam zemjo ogreva
 takuo naj nas greje jubezen tvoja.

Naša svetovalka naša besednica
 Naša pomočnica bodi nam, Marija, Ti.

Takuo k'čista uoda iz skale se zliva,
 na nas pa naj zliva se tvoj blagoslov.

Varuj nas sauraštva, var Ti nas nesreče,
 izpod tojga varstva, ne pusti nas, Mati, več.

PUSTIMO SOVRAŠTVO

*Pustimo sovraštvo
prijatli bodimo,
lepša bodočnost
bo za nas vse.*

*Našo hudobnost
u rieko vrzimo:
rieka je močna
odnesla bo use.*

DEKLICI

*V stisnjeni dolinci
edno dekle živi,
je modre glavice
in bistrh oči.*

*Kdor tisto dekle pozna
jo ne more pustit vič
iz njega srca.*

*Pridna in lepa
si dekla ti,
zato naj svet
in nebo te časti.*

*Večkrat to deklico
v mislih imam,
nanjo pozabit
ne morem, ne znam.*

SPREMEMBA

*Kadar je toplo
v senci počivam,
zeleno drevlje
telo mi hladi.*

*Nekaj posebnega
zdi se m', da vživam
krasna narava
duh mi vedri.*

*Srce veselo
v prsih igra,
kakor po hribih
srna skaklja.*

*Pa to veselje,
kmal'bo minilo
precej nam žalost
roko poda.*

*Pomlad cvetoča
je že minila,
gorko poletje
že gre od nas.*

*Bliža se jesen,
listje odpada,
ga že pograbi
zima in mraz.*

NA MOJ GROB ROŽ - JAST NEČEM IMIET

*V mojem življenju
rož ni blo za me
tudi na grobu
ne maram za nje.*

*Srčno vas prosim
prijатели vi
pod hladno zemljo
kjer mirno vse spi
tja položita
tud moje kosti.*

*Nočem ne petja
ne solznih oči
zdaj moje truplo
počitka želi.*

Vaš prijateu Rinaldo

SMRTNA PESEM

*Tle sam, tle sam paršla
za use glih rieže moja kosa;
če nies pru djelu s tvojo glavo
t' jo bom postrojila z mojo koso.*

*Cvetje za cvetjam dol odleti,
drevje in travnik porumeni:
pomlad spet pride vse oživi,
drevje in travnik spet zeleni.*

*Tebi pomlad nikdar več ne bo,
sem že zate nabrusila koso;
Prece te spravim tja u večni mir
na teli zemlji ni ga nikjer.*

PASTIRI NAS VABIJO NA PLANINA

*Tle na planinah, se srečno živi
tle se pozabi mestne reči
tle se spočije duh in telo
tle se uživa jasno nebo.*

*Tle se stekajo čiste uode
tle se spočije bunuo srce
tle na planinah žalosti ni
tle srce žalostno spet oživi.*

*Tle dobri zrak uživa se
tle usih sort glas ptici čuje se
tle tud če pridta z mokrim' očmi
tle vam planino jih posuši.*

REČANSKI KULTURI

*Te pozdravljam Benečija!
Ki nazaj na luč si prišla,
mladost naša te je zbudila
iz temne ječe te je rešila,
tvojim domačim te je izročila
kjer je zibelka tvoja tekla.*

*Kulturno društvo, naših dolin
luč t'je prižgala - temo pregnala,
zgubljeno lepoto spet boš uživala
tvojih hribou in tvojih dolin.*

*Materni jezik boš govorila
pesmice tvoje pripevala boš ...
mladenčem tvojim ljubezen širila
starim in mladim trdnjava boš!*

*Kje vdobim naj ist
veselje k'mi srce
zahteva ga?*

*Kje vdobim naj ist
tolažbo ki moj duh
zahteva jo?*

KAZALO

Rojstni dom	5
Nikdar ne obupat	6
«...dragi prijatelji...»	7
Pri naši rieki	9
Pri hladnem studencu	11
Zima	13
Mater' dobrega sveta	15
Pustimo sovraštvo	16
Deklici	17
Sprememba	18
Na moj grob rož - jast nečem imiet	20
Smrtna pesem	21
Pastiri nas vabijo na planina	22
Rečanski kulturi	24
«...kje vdobim...»	25